

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVIII. ZATURDAG den 18den JANUARY 1840. N. 3.

A°. 1840. N°. 1.

PUBLICATIE.

Houdende eervol ontslag van den Heer H. van der Meulen als effectief lid van den Kolonialen Raad en benoeming van den Heer N. Rojer, als lid van gemelden Raad.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo by resolutie van Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 5den December 1839 No. 1802/1545, aan den Heer *Herman van der Meulen*, eervol ontslag als lid van den kolonialen Raad is verleend, met dankbetuiging voor de in die betrekking bewezene diensten, onder bepaling dat de genoemde Heer *H. van der Meulen*, onder de titulature van honorair lid van den evengemelden Raad, voortdurend zal belast blyven met het Presidium der Commissie van toezigt over de wees onbeheerde en desolate Boedel kamer op dit eiland; terwyl voorts by de aangetogene resolutie de Heer *Nicolaas Rojer* tot lid in den voorzeiden kolonialen Raad alhier is benoemd.

Zoo is het dat, onder mededeeling daarvan, allen en eenen iegelyken op dit en de onderhoorige Eilanden wonende of zich aldaar bevindende, by deze worden gelast en bevolen, om de voornoemde Heeren *Herman van der Meulen* en *Nicolaas Rojer*, in hunEd. opgemelde betrekkingen naar behooren te erkennen en respecteren.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 27 December 1839, het 27ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,

De 1e. Commis belast met de functien van Kolonialen Secretaris,

H. KIKKERT.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden dd. 27 December 1839 No. 522, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 8 January 1840.

De Commis,

C. GORSIRA.

BEKENDMAKING,

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 December 1839.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt hierby ter kennisse van het algemeen gebragt, dat by dispositien in dato 27 dezer No. 518 en 519, de natemelden benoemingen zyn gedaan, als:

By de eerstgemelde dispositie: de Heer Pieter Koentze tot Stads Chirurgyn en Officier van Gezondheid op dit Eiland, om op morgen den 1 January 1840 in functie te treden; en dat dien tengevolge de Heer H. Schorrenberg, dewelke tydelyk met die betrekking was belast, op heden als zoodanig zal komen te defungeren.

By de tweede gemelde dispositie: de Heer Gerard Matthias van der Dys, tot lands Factoor alhier.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,

H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 January 1840.

ALZOO de navolgende personen zich by rekwesten aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de natemeldene slaven, te weten:

JUAN LEON, wonende te Aruba, voor de slavin Sara German, door de wandeling Sara genaamd, oud 41 jaren, dochter van Maria Antonia;

AMABLE BENOIT SOLAGNIER, wonende te Aruba, voor de slavin Maria Rita, door de wandeling Rita genaamd, oud 23 jaren, dochter van Anna Martha Pasken, en hare kinderen met namen: Anna Martha, door de wandeling Anny oud 6 jaren en Jan Fredrik oud 4 jaren;

BITORINA HENRIQUEZ, wonende alhier te lande, voor de slavin Maria Maxima (a) Guana oud 15 jaren, dochter van Maria Marthina;

JANNETTE CATHARINA VOS, *Weduwe J. C. GAATMAN*, mede alhier te lande woonachtig, voor de slavin Nicaela Sophia oud 37 jaren, dochter van Minerva en hare kinderen: Jullianna Sophia (a) Maria Sotera oud 17 jaren; Jeannette oud 13 jaren; George oud 9 jaren; Hendrik oud 6 jaren, en Johannes Julius oud 3 jaren;

zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,

H. KIKKERT.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde eene hoeveelheid van meer of min *vier duizend Amsterdamsche ellen Coletten*, tot kleeding der lands slaven, zoo zal de leverancie daarvan worden toegekend, aan de genen welke voor het Gouvernement de voordeeligste inschryvingen zullen doen, by biljetten ter Administratie van Financien inteleveren, vergezeld van de monsters, op Maandag den 20 dezer, des morgens vóór tien ure.

Curaçao den 10 January 1840.

De Koloniale Ontvanger, waarnemende het ambt van Administrateur der Financien,

C. L. VAN UYTRECHT.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende waarschouwt hierby aan allen en een iegelyk om geen krediet op zynen naam te verleenen zonder een schriftelyk bewys door hem of door zyne vrouw onderteekend, zullende geene rekeningen door hem erkend noch betaald worden zonder vergezeld te zyn van zoodanig een bewys.

Curaçao den 10 January 1840.

Jb. ROIS MENDEZ.

WAARSCHOUWING

DE ondergeteekende waarschouwt by deze allen en een iegelyk, die hem schuldig zyn, om het verschuldigde, zonder verder uitstel, vóór of uiterlyk den 24sten dezer te komen voldoen, zullende hy anders zich in de onaangename verpligting bevinden geregtelyke maatregels te bezigen ter inning hunner rekeningen.

CHARLE BELIE.

Curaçao den 2 January 1840.

AVISO.

EL abajo firmado previene al público, que él se ha asociado con su hermano el Señor JACOB DE CASTRO en su casa de comércio en Coro bajo razon de DAVID DE CASTRO y HERMANO. Ellos ofrecen sus zelos y inteligencia á cualesquieres que les ocupan en la compra de productos en esa plaza; llevaran una comision moderada de 2½ por ciento.

Coro 6 de Diciembre de 1839.

Dd. DE CASTRO Jr.

TE KOOP
BY
August Muller.

Champagne Wyn—Rhyn Wyn—Rhyns Maagbitter—Azyn—Suprafyn Blaauw Laken en half Laken en Everlasting.

als mede:

ITALIAANSCHE STROOHOEDEN.

TE KOOP
Ter Drukkery.

SPAANSCHE SPRAAKKUNST.

Onderscheidene soorten Schryfbehoeften, als: afgesneden en onafgesneden Propatria—groot en klein Mediaan, met en zonder blaauwe lynen—velin en gewoon post papier—kardoes papier—bord papier—boeken in blanco—penneschagten—zwarte, blaauwe en roode Inkt—supra fyn zwart en rood Lak—Ouwelen—Zwart kryt, vierkant en ronde vernist—fyne Potlooden—Notitie boekjes—Hollandsche, Engelsche en Spaansche Cognossementen en Wisselbrieven in blanco—Visite Kaartjes—Vertdoosjes, enz.

als mede:

Leerboek voor het Katechetische Onderwys en andere schoolboeken.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 January 1840.

DOOR den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie is by dispositie in dato 3 dezer No. 3, de volgende benoeming gedaan, namelyk:
van den Heer Gerard Matthias van der Dys tot Wykmeester over de 2de Wyk op Pietermaai in stede van wylen den Heer Cornelis Dewindt Semerel.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 January 1840.

ALZOO DAVID CARDOZE wonende te Curaçao, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de hem aankomende slaven, met namen

MARIA FRANCISCA, door de wandeling HERMINA, oud 50 Jaren, dochter van MINERVA;

MARIA MARTHA, door de wandeling ADELINA, oud 23 Jaren, dochter van de voornoemde HERMINA;

LOUIS MARTIS, door de wandeling CADET, oud 21 Jaren, zoon van dezelfde;

en

PHILIPPUS OLARIO, door de wandeling PREVAL, oud 19 jaren, mede zoon van dezelfde;

zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De 1e. Commis, belast met de functien van Kolonialen Secretaris,
H. KIKKERT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 January 1840.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 25 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De 1e. Commis, belast met de functien van Koloniale Secretaris,
H. KIKKERT.

Publieke Inschryving.

DE onderstaande artikelen by het Bestuur dezer kolonie benoodigd zynde, te weten:

200 Glazen ruiten van 12—14,
50 vademen raamkoord,
2000 duikers spykers,
2 paren groote bogtscharnieren voor eene zaaldeur,
4 paren groote bogtscharnieren voor deuren,
1 slot voor eene zaaldeur,
6 deursloten,
100 lb. kabelgaren,
50 een handsbylen,
467 vellen huidpapier,
11,675 stuks platkopspykers,
3 vaten teer,
60 lb. harpuis,
1 tros touwwerk van 57 draats,
1 draaisteen van 3 á $3\frac{1}{2}$ voets diameter,

zoo worden de genen, die daarvan voorzien zyn en dezelven mogten wenschen te leveren, by deze verzocht, zich ter Administratie van Financien, by beslotene biljetten van inschryving te vervoegen op aanstaanden Maandag den 20 dezer, des voormiddags uiterlyk te tien ure.

Curaçao den 14 January 1840.

De Koloniale Ontvanger, waarnemende het ambt van Administrateur der Financien,
C. L. VAN UYTRECHT.

Publieke Inschryving.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, wordt by deze annonce gedaan ter inschryving voor duizend á twaalf honderd Schepels mais, (gaaf en droog) leverbaar alhier te lande of te Bonaire, in den loop van deze maand.

De genen, die hierin gading hebben, gelieven zich by beslotene biljetten te vervoegen ter Administratie van Financien, op Maandag den 20 dezer, des morgens te tien ure.

Curaçao den 14 January 1840.

De Koloniale Ontvanger, waarnemende het ambt van Administrateur der Financien,
C. L. VAN UYTRECHT.

WAARSCHUWING

ALZOO het afsnyden en toeëigenen van maisstokken, welke op de savanen van dit eiland, ten gevolge van derzelver onwettige beplanting, groeijen, behoort beschouwd te worden als eene onwettige daad, en de misdaad van diefstal daartestellen, en de ondergeteekende ambtenaar veronderstelt, dat vele ingezetenen, ten aanzien der uitgeduidde handeling, in een dwaalbegrip verkeeren, zoo acht hy zich, uit dien hoofde, verpligt, derzelver wederregtelykheid ter kenisse der belanghebbenden te brengen, hen aan te manen, zich in het vervolg, van het plegen der bedoelde handeling te onthouden, en hun uitdrukkelyk het snyden, vervoeren, verkoopen, toeëigenen der voormelde maisstokken te verbieden; zullende hy alle de personen, welker bedryven strydig mogten bevonden worden met den inhoud dezer waarschuwing, naar strengheid van regten vervolgen.

Curaçao den 17 January 1840.

De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

VERLOREN op verleden Woensdag avond, den 15 dezer, eene granaat bracelet met een zwaar gouden bootje. Degene, die dezelve mogt gevonden hebben en dezelve aan de eigenares terug brengt, zal eene billyke belooning ontvangen. Verder informatie hieromtrent kan men ter Drukkery erlangen.

Curaçao den 17 January 1840.

OVERLEDEN

Op den 13den dezer, in den ouderdom van 78 Jaren, de WelEerwaarde Heer JACOB SASSO, in leven Voorzanger by de Israelitische Gemeente alhier, welken post hy met luister en algemeene goedkeuring voor eene reeks van 50 Jaren heeft bekleed.

Zyn minzaam karakter en zyne uitstekende hoedanigheden maken dit verlies allerbetreurenswaardig. Zyn stoffelyk overblyfsel is op den volgenden namiddag, begeleid door een talryk gevolg, plegtstatig met den aan zynen ambt verschuldigden eerbied ter aarde besteld geworden.

Curaçao den 16 January 1840.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JANUARY 1840.

N. M. Zaturdag den 4 te 4 u. 44 m. 'snamiddags.
E. K. Zondag den 12 te 3 u. 2 m. 'smorgens.
V. M. Zaturdag den 18 te 7 u. 57 m. 's avonds.
L. K. Zondag den 26 te 8 u. 58 m. 'smorgens.

Gevallene regens in het stads district in den loop van 1839, waargenomen op het Militaire Hospitaal aan de Overzyde der haven:—

January	5,3.
February	5,0.
Maart	0,3.
April	0,4.
Mei	0,0.
Juny	2,8.
July	8,4.
Augustus	9,0.
September	5,3.
October	2,6,7.
November	1,3,0.
December	0,3,5.
	El 0,7,9,7.

Uit deze waarneming blykt het, dat in het stads district minder geregend heeft dan in het eerste district West divisie, waarin de plantagie Savonet gelegen is.

Het is jammer, dat op de plantagie Grooteberg geene dergelyke waarnemingen gedaan worden, want het is aan ons en anderen gebleken, dat in de streek van de Grooteberg, namelyk tusschen de Grooteberg en de plantagie Daniel, meer regens vallen dan in de andere districten van de West en Midden divisie dezes eilands.

Wy zyn onbekend met de streken in de Oost divisie, waar de meeste regens vallen, en zouden gaarne dank willen schuldig zyn aan den gene, die ons met de eene of andere waarnemingen daaromtrent wil bekend maken.

Uitgevoerd Zout gedurende het jaar 1839 van de eilanden Curaçao en Bonaire.

VAN CURAÇAO.

	vaart.	vaten zout.
Naar Porto Rico	18	6,652
„ St. Thomas	24	2,490
„ Cuba	12	4,243
„ St. Domingo	13	2,585
„ Noord Amerika	12	15,557
„ Suriname	2	974
„ Elders	5	563
Totaal	86	33,064

VAN BONAIRE.

	vaart.	vaten zout.
Naar Cuba	1	2,300
„ Noord Amerika	18	32,740
„ Elders	1	250
Totaal	20	35,290

Totaal generaal 106 vaartuigen, 68,354 vaten zout.

In het jaar 1839 zyn te Curaçao binnen gekomen 468 vaartuigen, metende 21,058 tonnen.

In eene portorische Courant van den 2 November jl. vinden wy een besluit van den Intendent van Porto Rico, van den 25 October, waarby strenge maatregels zyn genomen geworden tegen den kusthandel door vaartuigen, komende van St. Thomas en de naburige deensche eilanden.

Volgens de considerans van dit besluit zyn die maatregels genomen geworden: om dat de door H. M. de koningin van Spanje benoemde Consul voor de naburige deensche eilanden, met residentie te St. Thomas, uit dat eiland is weggezonden geworden, en het gouvernement geweigerd heeft er zoodanig een ambtenaar toetelaten zonder de toestemming van den koning van Denemarken. "Het is van de hoogste noodzakelykheid," zoo luidt het besluit, "maatregels te nemen, welke de belangens van de schatkist in veiligheid kunnen stellen, den schandelyken smokkelhandel, welke door die kolonien ten nadeele van de publieke zeden gedreven wordt, paal en perk stellende."

De bepalingen van dit besluit zyn hoofdzakelyk de volgende:—

Art. 1. De invoer op dit eiland van goederen, komende uit de deensche havens van St. Thomas en de andere naburige eilanden, vermag alleen te geschieden door de havens van San Juan, Mayagües, Ponce en Guayama, en op vaartuigen, welke niet minder dan twintig tonnen meten.

Art. 2. De vaartuigen, welke van die havens komen en naar de hoofdstad en Mayagües bestemd zyn, moeten aan de noordkust van het eiland varen, en die, welke naar Ponce en Guayama bestemd zyn, aan de zuidkust. De vaartuigen, welke anderen koers houden dan ingevolge deze bepaling, of die de kust naderen binnen den afstand van drie mylen, zullen verdacht gehouden worden van te willen smokkelen, tot zoo lang het niet bewezen wordt, dat slecht weder hen genoodzaakt heeft dien koers te houden.

Art. 3. De schippers van vaartuigen, welke van die havens op dit eiland varen, moeten vóór hun vertrek een manifest van de lading opmaken, met bepalingen der pakken, kisten, balen en fusten, zoo als zy thans by hunne aankomst inleveren.

Art. 4. De eigenaars der lading moeten ook aan de schippers vóór derzelver vertrek eene nota geven, waarin de goederen, welke de kisten, balen, enz. inhouden, gespecificeerd worden, enz.

De andere artikelen bepalen hoedanig

verder op de Aduanas moeten gehandeld worden en de straffen, welke opgelegd zullen worden, wanneer er gesmokkeld wordt. Even als aan de overkust van Venezuela zal men gestraft worden, wanneer er meer of minder goederen dan de by de facturen en manifesten bepaalde, gevonden worden, en wanneer de kwaliteiten met de facturen verschillen.

De Guardas Costa vermogen alle vaartuigen, welke de kusten van Porto Rico naderen, visiteren, en wanneer dezelven van St. Thomas of de naburige eilanden aankomen, moeten zy het manifest der lading afvorderen en er een afschrift van nemen, en ingeval van eenig slecht vermoeden moeten zy dezelven tot in de haven vergezellen of eene wacht aan boord zetten.

De kapitein der Guarda Costa zal ook merken en zegels op de luiken enz. van de alzoo gevisiteerde vaartuigen zetten, en van de goederen, welke op dek gevonden worden, eene opname doen en dezelve gesloten door den schippers aan de Aduana der bestemde haven toezenden.

De vaartuigen van de deensche West Indische eilanden vermogen dus geenen kusthandel met Porto Rico te dryven, dan alvorens in de vier opgemelde havens te hebben ingeklaard.

Dit besluit van den Intendent van Porto Rico is met den 10 November in werking gekomen ten aanzien van St. Thomas en St. Kruis, en ten aanzien van de andere hierin begrepene eilanden op den 20 dierzelfde maand.

Over de financiele crisis in de Vereenigde Staten van Noord Amerika vinden wy het volgende in eene St. Thomas Courant overgenomen :—

"Met den vrede van 1815 hadden de Vereenigde Staten eene schuld van 120 millioenen dollars, en de crediteuren waren meest allen burgers der Unie. Ten einde deze schuld te betalen nam het gouvernement de toevlugt tot den verkoop van landen, het daarstellen van een algemeen stelsel van nationaal crediet by de banken en de aanmoediging van den aangroeijenden handel der Unie, waardoor de staats inkomsten vermeerderen zouden zonder de lasten der natie te verzwaren. In 1835 waren de Vereenigde Staten zonder schulden, eene daadzaak geheel onbekend in de financiele geschiedenis der volkeren. Deze uitkomst leidde tot zoodanige uitgestrekte speculatien, dat het door de schatkist ontvangene bedrag van belastingen, hetwelke in 1834 slechts 6,699,981 dollars was, in 1836, 23,983,102 beliep; en de invoer, welke in 1834 slechts 126,521,332 was, bedroeg in 1836, 189,980,035 dollars. Deze vermeerdering van invoer veroorzaakte een batig saldo van 40,000,000 dollars in de staats inkomsten. Het Congres besloot om dit overschot onder de onderscheidene staten te verdeelen; dientengevolge beschouwde men de natie als ryk, de eene onderneming volgde de andere op, er werden banken opgerigt, persoonlyk crediet was onbeperkt, ieder een werd handelaar, en het crediet van de banken strekte zich tot alle klassen uit. Deze geestdrift in den handel verbrak deszelfs evenwigt; het geld en het crediet van 1834 en 1835 verdwenen in den tyd van twee jaren: want de invoer, welke in 1835 slechts 21,-202,165 dollars meer dan de uitvoer was, bedroeg in 1836, 61,316,995 dollars meer dan de uitvoer. De landen, welke met de Vereenigde Staten handel dreven, hadden het balans aan hunne zyde, en in 1837 kwam de crisis op, en er had eene ophouding van betaling plaats. De beslommeringen hielden niet voor Augustus 1838 op. De ondervinding strekte niet tot eene les voor de toekomst, de ondernemingen werden stouter dan te voren, en de oogst van de katoen werd te gemoet gezien als het middel om het verschil tusschen den invoer en den uitvoer te vereffenen. De staten dongen met de banken en de individuen dreven handel met het crediet van de banken. Het geld van de staten moest strekken om de banken te voeden, en de uitgave van papier moest de plaats van de ontbrekende specie vervullen. De staten dachten nu alleen op reusachtige ondernemingen. Er werden kanalen en spoorwegen aangelegd, mynen werden geopend op crediet van papier, zelfs de landbouwers namen deel in de ondernemingen, als toen werd de Unie allengskens schatpligtig aan Europa voor voorwerpen van behoefte.— Dit tweede tydstip van koortsachtige inspanning moest eene nieuwe crisis ondergaan. De beslommering van de bank van Engeland en het gebrek aan geld stelden geene perken aan hunne gewaagde ondernemingen en de banken waren andermaal genoodzaakt met betaling optehouden."

Het zal den lezer bekend zyn, dat na den grooten brand te Londen, waarby meer dan dertien duizend huizen en tachtig kerken zyn afgebrand, men een monument of gedenkstuk heeft opgerigt ter plaatse waar de brand een aanvang heeft genomen. Van den top van dit monument, waarin men door eene wenteltrap naar boven gaat, heeft men een fraai uitzigt over een gedeelte van de groote stad. Het schynt, dat de Engelschen, die het voornemen opvatten om zelfsmoord te plegen, thans dit gedenkstuk uitkiezen om hun voornemen ten uitvoer te leggen. In vroegeren tyd waren er voorbeelden van personen, die zich van boven dit monument hadden geworpen; doch zulks had in lateren tyd opgehouden. Thans echter geschieden er twee zelfsmoorden kort op elkander volgens deze manier:—

Eene jonge dame, die tegenspoeden in de fortuin heeft gehad, neemt afscheid van hare zusters, die niets buitengewoon in haar gelaat bespeuren, klimt op het gedenkstuk en stort zich van den top van hetzelve neder.

De andere persoon, die zelfsmoord pleegt, is een jongen van vyftien jaren.— De lieden op straat zien hem over het hekwerk, dat dien top omringt, klauteren, zich vervolgens op den smallen rand plaatsen met den rug naar het hekwerk en een sprong nemen. Hy viel ook even als die dame te pletteren.

Na deze ongevallen is het monument gesloten, aangezien de voorbygangers ook gevaar loopen, wanneer deze manier van zich om het leven te brengen door anderen opgevolgd wordt.

Het *Journal Général de France* bevat in zyn nommer van 29 Aug. als mengelwerk een fragment uit een reisverhaal van den heer Jacquemin, hetwelk op deze voor België niet aangename wyze begint:

"Ik haastte my België te verlaten, dit basterd land, hetwelk niets eigens heeft, noch in zeden, noch in gewoonten, noch in gedachten; waar men het Fransch, het Vlaamsch, het Bretonsch en het Duitsch spreekt, maar nergens iemand of iets tegenkomt, waarvan men zeggen kan: dat is Belgisch. In de logementen, in de koffyhuizen, in de schouwburgen, in één woord overal had ik gezocht, of ik niet ergens ten minste eenig spoor van nationale oorspronkelykheid zou kunnen ontdekken; maar al myn pogen en nasporen is vruchteloos geweest. Te Brussel, te Mechelen, te Luik, altyd was het Frankryk, of liever een namaaksel van het Fransche, dat ik voor oogen had. In navolgen en namaken steekt al het vernuft der Belgen. Treedt gy eene lees-instelling binnen, en vraagt gy om een maandwerk: men brengt u de *Revue Brittanique*, Belgische uitgave. *Revue Française*, Belgische uitgave; uitgaven, welke van die van Parys enkel door de dagteekening, den naam der stad en den naam der boekverkoopers verschillen.— Zelfs de *Charivari*, dat zuiver Fransche dagblad, hebben de Belgen zich niet ontzien na te drukken De *Charivari* by de Belgen, dat logge volk, hetwelk niet anders dan bier drinkt, welk eene vreemde tegenstrydigheid! Maar wat zal men er van zeggen? alles hy hen is namaaksel: de boeken, de spoorwegen, de stoombooten, de wetten, de omnibussen, hun gouvernement en hun bier zelfs is niet anders dan namaaksel. o Vervelend land! o vervelend volk! wat was ik gelukkig, toen ik de grenzen was overgetrokken en my op den weg naar Aken bevond."

Het zal te bezien staan, hoe deze vinnige uitval door de Belgische pers zal worden opgenomen.

LONDEN. De Iersche volksleider heeft aan het bestaan van de zoogenaamde Voorbereidings-maatschappy een einde gemaakt. Men weet, dat deze vereeniging moest strekken om de afscheuring van Ierland van Engeland voor te bereiden; thans geeft O'Connell daaraan de uitlegging, dat hy onder de afscheuring of verbreking van de Unie slechts verstaat het daarstellen van eene afzonderlyke wetgevende magt voor Ierland. "Het herstel van het Iersch Parlement zou het doelwit van het overschot zyns levens zyn. Op zyn graf zou kunnen geschreven worden: "*he died a Repealer*." De vereeniging met Engeland was op den tegenwoordigen voet bedrog."

Aldus heeft de volksleider zich in de jongste te Dublin gehoudene Vergadering van de voorbereidings - maatschappy uitgelaten.

— De bekende Straatsburger held L. Napoleon heeft thans zyn werk over Napoleon, onder den titel van *Idées Napoléoniennes* uitgegeven. Hy tracht daarin met veel geestvervoering den Keizer vry te spreken van despotismus, en hem een hoog inzigt toe te schryven, ten behoeve van het belang niet slechts van Frankryk, maar zelfs van Duitschland en Italie. Het geheel is het uitvloeisel van een jeugdig, vurig brein, doortrokken van den krygsroem en de magt van den wereld-veroveraar, op haar hoogste standpunt. De jonge Bonaparte zegt, dat de keizer niet meer in wezen, maar zyn geest niet dood is. "Indien omstandigheden (zoo spreekt de schryver) het lot niet hadden veranderd, hetwelk myne geboorte my toegezegd had, als een neef des Keizers, dan zou ik onder de verdedigers van zynen troon hebben behoord, en onder de voortplanters zyner denkbeelden; myn roem zou hebben bestaan, om een der steunpilaren van zyn gebouw te zyn, of te sneven in een der phalanxen zyner garde, strydende voor Frankryk!"

Welligt belangryker dan het geschrift zelve is de aanmerking, welke een ministerieel blad deswege maakt, namelyk dat het van gewigt is de gevoelens te kennen van hem, die, *als er eene andere revolutie in Frankryk mogt uitbreken, verreweg de meeste kans heeft om op den troon te worden geroepen*. Eene zinsnede, welke, wegens den kalmen toon van het blad, dat die uitdrukking bezigt, dubbele opmerking verdient.

Te Newcastle heeft zich eene vereeniging gevormd, wier leden beweren, dat het gebruik van tabak om te snuiven of te rooken eene hoofdoorzaak is van onmatigheid; zy hebben zich schriftelyk verbonden om dit verboden onkruid noch zelven te gebruiken, noch te verkoopen.

Het nieuwsblad *l' Europe Monarchique* is voor 3500 fr. verkocht geworden, na het maatschappelyk kapitaal van 500,000 fr. en nog eene later bygelegde som van 250,000 fr. te hebben verbruikt.—Dit blad vereenigt zich met de *Gazette de France*. Op den laatsten dezer maand October zal de *Telegraphe* worden verkocht.

Ook in het Departement Eure wint thans het geloof veld, dat de ondergang der wereld op handen is. In eene gemeente ontstond dezer dagen een groote oploop, omdat men eenen met blaauwen rok en witten pantalon gekleeden man, op eenen schimmel gezeten, door de lucht wilde hebben zien ryden. Men verzekerde, dat het Lodewyk Filips was, dien men in staat had gesteld om op deze wyze zyn ryk te inspecteren.

(Misschien heeft hem daartoe de Satan aangepord, zoo als hy vroeger David heeft gedaan.)

Te Marseille beleeft men een ander wonder. Daar zyn twee Griekinnen aangekomen, welke eene zoodanige magnetische kracht bezitten, dat zy alle tusschen hen gelegde zware voorwerpen kunnen voortbewegen, zonder dezelve aan te raken.

Op een oogenblik, dat in betrekking tot Spanje zoo veel over de *Fuëros* wordt gesproken, is het niet onbelangryk de navolgende byzonderheden daaromtrent, aan het dagblad *La Presse* ontleend, mede te deelen:

Elke provincie heeft hare byzondere *fuëros*. In Navarre wordt het Koninklyke gezag door eenen Onder-Koning vertegenwoordigd, die het bevel over de troepen en in de stad Pampeluna voert, en het regt heeft, om in de Cortes en in den raad van Navarre, het hoogste geregtshof en welks attributiën gelyk zyn aan die van den grooten raad van Castilië, het voorzitterschap te bekleeden. Dat dit regt van voorzitterschap eigenlyk niets anders dan een eerepost is, valt gemakkelyk te bewyzen.

De Cortes bestaan uit afgevaardigden der drie order, *estamento's* worden voor den tyd van drie jaren gekozen, en komen jaarlyks byeen. De geestelyke orde is in de hierarchie der genoemde vergadering de eerste, geniet den meesten eerbied en staat ook, men moet zulks bekennen, in de genegenheid der Navarrezen het hoogst aangeschreven; hetgeen zoo verre gaat, dat wanneer men het in de Cortes niet eens is, het gevoelen der geestelyke *estamento* altyd op die der beide andere zegepraalt. Op deze orde volgt de militaire, waartoe de edelen en ridders behooren, en daar in Navarre, alwaar het regt van eerstgeboorte nog in volle kracht is, de adel zeer talryk is, zoo beslist deze *estamento*, in overeenstemming met de geestelyke, byna alle questiën. Intusschen bestaat er eene orde van procuradores, tot welke de afgevaardigden behooren, die door de grondbezitters, de kooplieden, regtsgeleerden, enz. benoemd worden. Tot de aldus zamengestelde Cortes behooren ook eenige regtsgeleerden, in gelyk getal uit Navarre en Castilië genomen, doch die het regt niet hebben, om aan de zitting deel te nemen, maar enkel over sommige questiën geraadpleegd worden, even als in Engeland de advokaten van de kroon.

De Onder-Koning bekleedt het voorzitterschap in den raad der Cortes en opent derzelver zittingen in naam des Konings, maar hy kan niets bevelen. De *Fuëros* verbieden zelfs uitdrukkelyk, om eenige zaak in overweging te brengen, vóór dat de grieven des Koningsryks zyn hersteld.— De Cortes bezitten het uitsluitend regt, om alle zaken, die tot Navarre betrekking hebben, te behandelen, de belastingen te regelen, het invoeren van goederen te veroorloven of te verbieden. De Onder-Koning bezit hoegenaamd geen *Veto*. De Cortes daarentegen oefenen een zeer nadrukkelyk *Veto* uit, op alle decreten en besluiten, welke niet zonder uitdrukkelyke toestemming der *estamento's* kunnen worden ten uitvoer gelegd. Er bestaat eene rekenkamer, waaronder alle bescheiden betreffende de uitgaven en opbrengsten behooren. Wat de regtsbedeeling aangaat, ter eerste instantie, wordt zy door Alcades der gemeenten (*Pueblos*), in appel door de Alcades van het hof, (*Corte*) dat te Pampeluna zitting heeft, en in het laatste ressort door den raad van Navarre uitgeoefend. Geene zaak wordt buiten het Koningryk beoordeeld, en er bestaat ook geene tollinie, dan die, welke de Cortes gedoogen. Spanje staat het vry er van zynen kant eene op deszelfs grens aan te leggen. Dit vraagstuk omtrent de in- en uitgaande regten is zoo belangryk en zoo beslissend in de oogen der Navarrezen, dat toen Ferdinand VII van de drie orden tolbeambten had bekomen om Spaansche tolbeambten op de Pyreneën te plaatsen, hy zulks, uit vreeze voor een' onmiddellyken opstand, niet durfde doen.

Het zou te wydloopig zyn om de verschillende municipale instellingen, die Navarre besturen, op te sommen. In eenige gemeenten zyn dezelve verkiesbaar, in andere zyn de regidors en alcades erfelyk; maar allen zyn tegenover het koninklyk gezag met eenen levendigen geest van onafhankelykheid bezield. De Koning ontvangt van het land geene andere belasting, dan 44,000 francs. Altyd betoonen zich echter de Navarrezen bereidwillig tot het leveren van manschappen en geld in tyd van oorlog, wel te verstaan, wanneer zy de zaak, waarover oorlog gevoerd wordt, goedkeuren.

De bewoners van Alava zyn het meest aan hunne municipale instellingen gehecht. Hetzelfde is ook het geval met die van Guipuscoa en Biscaye, doch deze hebben nog byzondere privilegiën, waarop zy mede zeer gesteld zyn.

De Koning van Spanje, heer van Biskaye, kan in dat land zyn regt op het bestuur der posteryen doen gelden. Hy mag geene Spaansche troepen in het land brengen, en de Biskayers hebben het regt de lieden des Konings te regt te stellen. Het zou de kroon kunnen veroorloofd worden om in plaats van den regidor, die van zuiver Biskaisch bloed moet zyn, even als in Navarre, eenen Onder-Koning van Spaansche afkomst, en voor de algemeene Cortes des koningryks verantwoordelyk, te benoemen. Ware dit punt eenmaal toegestaan, zoo zouden de *Fuëros* van Guernica niet langer een bezwaar opleveren, want in Biskaye heerscht een geest van gelykheid, (meer dan de halve bevolking is van adel), die eene ineensmelting met Spanje mogelyk zou kunnen maken.

Guipuscoa heeft nagenoeg dezelfde privilegië als Biscaye, doch in Irun en St. Sebastiaan mag de Koning van Spanje garnizoen leggen. Indien het mogelyk ware dit gezag tot eenige steden in Biscaye uit te breiden, zou men zeker de koninklyke magt in dat land bevestigen; wel te verstaan, dat men Biscaye en Guipuscoa moest overhalen, om, even als Alava en Navarra, afgevaardigden en procuradores naar de algemeen Cortes te Madrid te zenden. Er zouden alsdan in de provinciën twee wetgevingen bestaan, eene algemeene en eene plaatselyke; het overige zou men aan den tyd moeten overlaten.—*Avondbode.*

Een Italiaansch ingenieur, Zaninn Volta, heeft het reusachtig ontwerp gevormd om een onderaardschen weg door de Alpen van Graauwbunderland daar te stellen.— Zyn ontwerp bestaat in het maken eener doorgraving door den berg Splügen en in het aanleggen van een spoorweg, welke den tegenwoordigen weg, die voor den handel van veel belang maar tevens zeer moeyelyk is, te vervangen; het noordelyk gedeelte van dezen spoorweg zou aan het meer van Zurich uitkomen, en het zuidelyk gedeelte met den spoorweg van Como naar Milaan in gemeenschap gebragt worden. Daar men reeds onderaardsche wegen of galeryen geboord heeft van meer dan een half uur lengte, bestaat er, volgens den heer Volta, geen reden, dat men ook geen langere onderaardsche wegen zou banen. Een onderzoek op de plaats had hem overtuigd, dat de granietrotsen die doorboord moeten worden, gemakkelyk voor den mynaanleg zouden zwichten, en dat zelfs door niewe kunstbewerkigen de arbeid nog gemakkelyker zoude gemaakt worden. Aangezien de voortreffelyke hoedanigheid der graniet, zou het mogelyk zyn om deze voor de rails te gebruiken. Twee kantons hebben reeds hunne goedkeuring gehecht aan het stout ontwerp van den heer Volta, die zich de moeite geeft, om het besluit voor de uitvoering te doen ingang vinden.

> Een Zuiper wordt uit zyn goed gezet; en het ronken doet gescheurde kleederen dragen.
> SALOMO.

Hoogst aangenaam was het voor ons, in de Courant van heden (uitgave van den Heer J J. Engelbrecht), te mogen lezen, dat men er op bedacht wordt, ook in deze Kolonie, ernstige maatregelen te willen nemen, tegen de verfoeijelyke dronkenschap. Meer dan eens hebben wy van ter zyde deze snaar aangeroerd, dan bevreesdheid aan behoorlyke ontwikkeling, hebben ons terug gehouden, deze zaak regtstreeks aan te vatten.

Wy zyn het ten volle met den schryver A. en Z. éëns, dat alle onheilen uit de dronkenschap haren oorsprong neemt. Er is geene ondeugd meer zedebedervend, meer vernielend, meer vruchtbaar in rampzalige gevolgen dan deze ondeugd, daar zy niet alleen het ligchaam, maar te gelyk de ziel verwoest. De dronkenschap, en alleen *zy*, verstompt alle godsdienstig en zedelyk gevoel. Zy verlaagt den mensch beneden het redeloos dier. Zy verstoort (zoo als A. en Z. te regt zegt), de rust en de welvaart der huisgezinnen; sleept armoede en volslagene gebrek tot zich; is eene bron van krakeelen, vechtpartyen, ja, gruwelyke moorden! Een bewys slechts, onder zoo velen, ontleend uit het werkje, getiteld: de Jenever erger dan de Cholera, zy genoegzaam tot staving dezer waarheid:

"Twee vrienden snellen gezamenlyk in eene kroeg, en nadat zy in verscheidene dagen niet nuchteren waren geweest, ontwikkelde zich laat in den nacht tusschen hen een twist, en zy daagden elkander uit. Vóór het huis vielen beide elkander aan, en de getuigen, die zich echter niet te digt by de kampplaats waagden, verklaarden, dat zy verscheidene uren lang den stryd en het gehuil dezer wilde dieren gehoord hadden, tot dat eindelyk tegen den morgen alles stil geworden was. Toen men op straat kwam, vond men beiden nevens elkander, beiden in hun bloed dryvende, den eenen dood, den anderen beschonken, en, door het gevecht afgemat, snorkende naast het lyk van zynen vriend. En dit lyk leverde het vreesselykste tafereel op, dat ooit een menschelyk oog aanschouwd kan hebben, want het was verscheurd als door een wild beest. Met de tanden had de vriend den vriend verscheurd, en had hem kort en klein gebeten, tot dat hy vermoeid was nedergezegen."

Hartelyk wenschen wy dan met A en Z., dat ook binnen deze Volkplanting, in navolging van zoodanige genootschappen als zich in Europa en Noord-Amerika bevinden, door edele en weldenkende mannen, eene commissie van gematigdheid zoude worden tot stand gebragt, en dat tot zoodanige inrigting, het Gouvernement, maar inzonderheid, ieder Ingezeten, de behulpzame hand bood.

De Ingezetenen zelve kunnen oneindig veel bewerkstelligen tot afwering van het gebruik des sterken drank, daar men het in onze Volkplanting tot eene algemeene gewoonte heeft vastgesteld, om schier elk binnentredend persoon uit te noodigen om eene zoogenaamde verversching te gebruiken; en het is genoegzaam bekend, dat er velen gevonden worden, die van deze gulle aanbieding een allerschandelykst misbruik maken.

Maar bovenal, dunkt ons, behooren de Leeraren der Godsdienst over dit schromelyk misbruik te spreken, en onder opzien tot God, geene moeite te sparen tot uitroeying van deze vreesselyke ondeugd.

Paramaribo,
7 November 1839. C.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.